VEILIGHEIDSREGIO TWENTE
Samen werken aan een veilige regio

BLAD GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING

Nr. 352
6 november 2015

Officiële uitgave van gemeenschappelijke regeling Veiligheidsregio Twente.

Verordening elektronische kennisgeving Veiligheidsregio Twente

Het algemeen bestuur van de Veiligheidsregio Twente
Gelet op artikel 2:14 van de Algemene wet bestuursrecht;
Gelet op artikel 30 van de regeling Veiligheidsregio Twente;

Besluit vast te stellen de navolgende verordening

Verordening elektronische kennisgeving Veiligheidsregio Twente

Artikel 1. Elektronische kennisgeving

1. Van berichten van de bestuursorganen van de Veiligheidsregio Twente die niet tot een of meer geadresseerden zijn gericht, wordt uitsluitend elektronisch kennis gegeven, tenzij een wettelijk voorschrift zich daartegen verzet. De kennisgeving geschiedt door plaatsing in het elektronisch publicatieblad.
2. Het elektronisch publicatieblad is te vinden op www.officielebekendmakingen.nl en tevens te vinden via www.overheid.nl
3. Onder berichten worden in elk geval verstaan kennisgevingen van ontwerpbesluiten, besluiten, aanvragen en meldingen.

Artikel 2. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag na bekendmaking.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur

van de Veiligheidsregio Twente van 12 oktober 2015,
De secretaris,
De voorzitter,

TOELICHTING

Algemeen

De kennisgeving van berichten mag niet uitsluitend elektronisch worden gedaan wanneer er geen wettelijk voorschrift is dat anders bepaalt. Dit is bepaald in artikel 2:14, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Dit artikel luidt:

2. Tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald, geschiedt de verzending van berichten die niet tot een of meer geadresseerden zijn gericht, niet uitsluitend elektronisch.
Het doel van deze verordening is het bieden van een wettelijke grondslag als bedoeld in artikel 2:14, lid 2 van de Awb, zodat juridisch kan worden volstaan met uitsluitend elektronische kennisgeven in die gevallen waarin aanvullende kennisgeving op andere wijze niet nodig is om degenen voor wie de kennisgeving bedoeld is, voldoende te bereiken. Voor de goede orde wordt erop gewezen dat deze verordening alleen de kennisgeving (publicatie) van de diverse berichten betreft en niet gaat over het toezenden van berichten aan specifieke personen zoals aanvragers of melders. Het gaat hier alleen om de kennisgeving van berichten die bestemd zijn voor ‘het publiek’ – die soms besluiten kunnen inhouden – om te bewerkstelligen dat het publiek ervan kan kennisnemen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Elektronische kennisgeving

Lid 1
Dit artikel gaat over de kennisgeving, gericht op het effectief kennis kunnen nemen van ontwerpbesluiten, besluiten, aanvragen, meldingen en andere berichten (zoals bijvoorbeeld een inspraakavond en dergelijke). ‘Kennisgeven’ is in de Awb de algemene term voor diverse vormen van het naar buiten brengen van sommige besluiten – maar ook en vooral van andere documenten – die erop is gericht dat alle potentieel geïnteresseerden daar effectief kennis van kunnen nemen. Met dit artikellid wordt voldaan aan de voorwaarde van een wettelijk voorschrift om kennisgevingen uitsluitend elektronisch te kunnen publiceren (art. 2:14, tweede lid, van de Awb) door plaatsing in het elektronisch publicatieblad. In bepaalde gevallen is kennisgeving in een huis- aan huisblad verplicht of is alleen elektronische kennisgeving niet voldoende omdat andere aanvullende eisen worden gesteld aan de kennisgeving. Publicatie in het elektronisch publicatieblad is dan een niet verboden, aanvullende (en aanbevelenswaardige) wijze van kennisgeven.

De mogelijkheid om alleen elektronisch kennis te geven, staat aanvullende wijzen van kennisgeving niet in de weg. In bepaalde gevallen kan er alsnog voor gekozen worden om aanvullende publicatiemogelijkheden in te zetten. De juridisch bindende kennisgeving blijft dan wel die, die in het elektronisch publicatieblad wordt gedaan.

Bij toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure is in artikel 3:12 van de Awb de materiële eis gesteld van ‘een geschikte wijze van kennisgeving’. Deze eis houdt in dat in elk geval moet worden voldaan aan de voorwaarde dat de kennisgeving daadwerkelijk al diegenen kan bereiken die naar verwachting bedenkingen kunnen hebben tegen het ontwerpbesluit. In de jurisprudentie waarin de elektronische kennisgeving in relatie tot dit artikel wordt behandeld (bijvoorbeeld : ABRvS 15 augustus 2012, nr. 201101170/1/A4, LJN BX4675 en ABRvS 15 augustus 2012, nr. 201102433/1/A4, LJN BX4676) wordt aangegeven dat elektronische kennisgeving alleen als ”een geschikte wijze” volstaat wanneer er ook daadwerkelijk een wettelijk voorschrift (verordening elektronische kennisgeving) geldt. Wanneer een besluit ook gevolgen kan hebben voor belanghebbenden over de regiogrenzen heen, kan uitsluitend kennisgeving in het digitaal publicatieblad niet voldoende zijn. Hiervoor is dan maatwerk gericht op die specifieke doelgroep nodig.